

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2441/06
16.02.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Данице Богдановић, председника већа, Вере Пешић и Гордане Џакула, чланова већа, са саветником суда Љиљаном Јевтић, као записничарем, у управном спору тужиоца "АА", против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа Београд, ради поништаја решења туженог бр. 47-00113/2006-07 од 02.03.2004. године, у предмету пореском, у нејавној седници већа одржаној дана 16.02.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе Београд, бр. 47-00113/2006-07 од 02.03.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе, Центра за велике пореске обвезнике бр- 47-01801/2005-20/820 од 19.01.2006. године, којим је тужиоцу у ставу 1. тач. 1. и 2. диспозитива наложено да ради отклањања незаконитости и неправилности утврђених у поступку теренске контроле правилности обрачуна акциза за период од 01.12. до 15.12.2005. године, изврши уплату утврђених обавеза акцизе на природну ракију и вињак у износу од 29.714.547,00 динара, за период од 01.12. до 15.12.2005. године, за општину Вождовац, као и акцизе на жестоко алкохолно пиће у износу од 9.215.231,74 динара, за период од 01.12. до 15.12.2005. године, за општину Вождовац. У ставу другом диспозитива обавезан је тужилац да обрачуна камату по стопи прописаној Законом почев од 01.01.2006. године до дана уплате наложених обавеза из ст. 1. тач. 1. и 2. диспозитива и то на уплатне рачуне из поменутог става.

У тужби којом је оспоравао законитост решења туженог органа тужилац је истицао да он послове обавља у оквиру пословног комплекса који се налази у "АА" и који је наменски пројектован и изграђен за потребе обављања свих сегмената регистроване пословне делатности тужиоца на наведеној адреси. У овом комплексу се налази неколико физички одвојених објеката, од којих је највећи објекат производни погон. У његовом саставу као технолошке целине смештени су сви појединачни фазни сегменти производње (технолошке лабораторије, подруми, пунионице, пакирница и магацини готових производа). Производни погон је тужилац у својим општим актима дефинисао не само као технолошку, већ и организациону, кадровско - оперативну просторну и планску целину. На ове околности је Пореској управи доставио одговарајуће доказе.

Поједини фазни сегменти у производном поступку су физички одвојени, јер је то технолошко-техничка нужност. У технолошком смислу производни погон не представља изоловану просторију без пратећих просторија, него оне све чине једну целину. У једној од тих просторија се врши смештај готових производа након њиховог склањања са линије за пуњење. Између линије за пуњење и просторије у које се смештају готови производи постоји зид или нека друга препрека, што не искључује постојање производног погона као целине. Како тужилац у производном асортиману има око 60 артикала истовремено постоје две линије за пуњење које немају аутоматске бројаче, стављање акцизних марака обавља се ручно. У циљу појачане контроле кретања готових производа у производном погону од пуњења, паковања и адекватног ускладиштења, до стављања истих у промет тужилац је увео интерна правила по којима сво кретање готових производа прати одговарајућа интерна документација. При том се попис готових производа у производном погону врши јединствено, без обзира у ком делу погона, односно у ком магацину погона се исти физички налазе у тренутку вршења пописа. Тужилац је децидирано тврдио да није обављао било какво отпремање својих производа изван производног погона, које би представљало стављање акцизних производа у промет у смислу чл. 21. Закона о акцизама, који законски пропис регулише моменат када се врши обрачун акцизе, а то је стављање акцизних производа у промет. У конкретном случају, према тврдњи тужбе имала се применити тач. 1. ст. 2. члана 21. Закона о акцизама и не може се прихватити став туженог да се ради о отпремању акцизних производа из производног погона, ако се они после скидања са траке стављају или смештају у складиште у простору који је поред производне линије, а у оквиру производног погона. Са свих наведених разлога је предложио да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при наводима из оспореног решења са предлогом да суд тужбу одбије.

Пошто је оценио наводе тужбе, одговор на тужбу, као и целокупне списе ове управно-правне ствари

Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Из стања у списима предмета произлази да је првостепени орган извршио теренску контролу правилности обрачуна акцизе код жалиоца (тужиоца) за период од 01.12. до 15.12.2005. године, и то у производном погону који се налази у "АА" и о утврђеним чињеницама сачинио записник дана 23.12.2005. године. Према сачињеном записнику тужилац врши производњу алкохолних пића у наведеном производном погону, која се потом отпремају у магацин готових производа који се налази на истој локацији, а из магацина готових производа алкохолних пића се она отпремају у централни магацин, који се, такође, налази у истом фабричком кругу. Акциза није обрачунавана све док се роба налазила у фабричком кругу.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, које међу странкама није спорно, првостепени и тужени орган закључују да је изласком производа из производног погона тужилац био дужан да на основу чл. 21. ст. 1. и 2. тач. 1. Закона о акцизама и чл. 2. Правилника о начину обрачунавања и плаћања акцизе, врсти, садржини и начину вођења евиденције, достављања података и састављања обрачуна акциза, да обрачуна акцизу. Управни органи налазе да се стављањем у промет акцизних производа сматра свако отпремање ових производа (испорука купцу, отпремање у сопствено складиште на другој локацији, испорука сопственој продавници и свако друго отпремање).

Из напред наведеног, очигледно је да између тужиоца и првостепеног, као и туженог органа постоји спор само у примени материјалног прописа и то конкретно када настаје обавеза по основу акцизе. Чланом 3. ст. 1. Закона о акцизама, ("Службени гласник РС", бр. 73/01 ... 46/05) који регулише настанак обавезе плаћања акцизе је одређено да она настаје стављањем у промет или увозом производа из чл. 2. овог Закона, док је у чл. 3. ст. 2. предвиђено да се стављањем у промет производа сматра свако отпремање производа из фабрике произвођача производа на који се плаћа акциза (отпремање у сопствено складиште на другој локацији, испорука сопственој продавници, испорука купцу). Цитираним Правилником о начину обрачунавања и плаћања акциза ... ("Службени гласник", бр. 3/2005) практично се на идентичан начин одређује време настанка обавезе плаћања акцизе, као што је то регулисано и Законом, једино се законски текст проширује утолико што је у чл. 2. наведеног Правилника предвиђено да се обрачун акцизе врши и за "свако друго отпремање". При том под оним што Правилник дефинише као "свако друго отпремање" се може сматрати само кретање производа у оквиру фабричког круга, јер би, по налажењу Врховног суда Србије, друкчије тумачење значило измену члана 3. Закона о акцизама, а Правилником се не могу мењати законске одредбе, сем уколико у самом Закону није тако одређено што није конкретан случај.

Полазећи од одредаба Закона о акцизама који дефинише настанак обавезе по основу акцизе, Врховни суд Србије налази да се текст Закона мора тумачити само тако што ће се стављањем у промет производа на које се плаћа акциза, сматрати само оно које је извршено тако што је акцизна роба отпремљена у складиште произвођача које се налази на другој локацији у односу на производни погон, или је испорука извршена продавници произвођача или је акцизна роба испоручена купцу, односно у случајевима када је производ изашао из фабрике произвођача. Уколико се роба која подлеже плаћању акцизе производи у оквиру фабричког круга, што је конкретан случај, па након окончања производње, производи буду смештени у магацине у оквиру оваквог фабричког круга, који са производним погоном чини технолошко-техничку целину, по оцени Врховног суда Србије, није извршено отпремање производа у складиште на другој локацији, а још мање је извршена испорука продавници произвођача, односно купцу. То што се производни погон налази физички одвојен од дела где се готови производи складиште и премештање производа из производног у простор за складиштење, не врши се отпремање на другу локацију. Читав фабрички круг је, као што је наведено, у техничко-технолошком смислу јединствена локација и пренос робе у оквиру таквог једног круга са једног места на друго није отпремање на другу локацију. Тек изласком робе из фабричког круга, било да се то врши непосредно из производног погона, или магацинских простора, који се налазе у овом кругу, се може говорити о отпремању онако како га дефинише чл. 3. ст. 2. Закона о акцизама и моментом таквог отпремања, односно испоруке купцу акцизна роба је стављена у промет и од тада и настаје обавеза по основу акцизе.

Навођење туженог да је тужилац водио интерну евиденцију где му се роба налази у оквиру фабричког круга и што сматра доказом да је дошло до отпремања робе, чиме је настала обавеза плаћања акцизе, по мишљењу Врховног суда Србије, нема упориште у Закону, јер сваки произвођач робе је овлашћен да, у циљу бољег и ефикаснијег евидентирања робе и пословања, врши попис својих производа формирајући интерну документацију, али то још увек не указује на његову обавезу плаћања акцизе како то неосновано налазе и утврђују управни органи.

С обзиром на наведено на неспорно утврђено чињенично стање, по оцени Врховног суда Србије, оспореним решењем је закон погрешно примењен на штету тужиоца, због чега је тужба уважена и диспозитивом пресуде оспорено решење поништено, а применом чл. 41. ст. 2. Закона о управним споровима.

У поновном поступку, управни органи су дужни, а у складу са чл. 61. цитираног Закона, придржавајући се правног схватања овог суда као обавезног, донети нову и на закону засновану одлуку.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 16.02.2007. године, У. 2441/06

Записник из Пресудног већа – судија

Зашисписачар председник вена - судија

Љиљана Јевтић, с.р. Даница Богдановић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

СК